

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนศรีโภสุุมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 102 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนศรีโภสุุมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล มีดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 แผน แผนละ 60 นาที ใช้วงเวลา 10 สัปดาห์
สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี ซึ่งในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเกมจาก
หน่วยการเรียนรู้มาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารดังนี้ เกมกระดานเล่น
รื่อง เกมน้องหมูนักเล่า เกมนัตตุราพมหาราสุก เกมเดาใจ ไข่คำตอบ เกมนาพิกาพูดได้ เกมผลไม้
ปริศนา เกมนิทานบรรยาย เกมกล่องผลอุบโพล์ เกมลูกเต๋าผสมคำกับภาพและเกมแพ้นพับปริศนา
แต่ละเกม เป็นเกมที่ส่งเสริมการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยและแต่ละเกมได้มามากแนวคิดของ
(Kolumbus.1976 อ้างถึงใน สุทธิรัตน์ คุยสวัสดิ์. 2547 : 61) โดยใช้เครื่องมือประเมินผลกระทบว่าง
การจัดกิจกรรมคือ แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน แบบสังเกตการณ์พูด
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรม และแบบประเมินการพูดท้ายแผน

2. แบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้เกณฑ์

จำนวน 10 ข้อ

3. ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การใช้เกมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็ก
ปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักในการจัดประสบการณ์เกมจากคู่มือหลักสูตรปฐมวัย

พุทธศักราช 2546

1.2 ศึกษาเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การใช้เกมฝึกพูดเพื่อการ
สื่อสารของเด็กปฐมวัย แล้วเลือกเกมที่ส่งเสริมการพูดเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการจัดกิจกรรม

1.3 สร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็ก
ปฐมวัย โดยกำหนดครูปแบบของแผนจัดประสบการณ์ ดังนี้ 1) ลำดับที่ของการจัดประสบการณ์
2) เมื่อ何处 3) จุดประสงค์ 4) วิธีดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นดำเนินกิจกรรม 5) ขั้น
สรุป 6) สื่อ / อุปกรณ์ 7) การประเมินผล 8) ข้อเสนอแนะ

1.4 นำแผนการจัดประสนการณ์โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสารที่สร้างสรรค์แล้วไปเสนอคณะกรรมการคุณวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์ แนะนำ แล้วนำกลับมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแผนการจัดประสนการณ์โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาและประเมิน ความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้สื่อ อุปกรณ์ และการดำเนินกิจกรรม การวัดผลประเมินผลเพื่อพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมีดังนี้

1. นายสุเทพ เมฆไธสง ค.ม. วิชยการศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารสถาบันการผลิตศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

2. นางพงศ์ท่อง อุ่นวงศ์ ครุชำนาญการพิเศษ สาขาวิชานวัตกรรม โรงเรียนคริสตจักรสุนิธรรม วิตรภพที่ 209 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการเขียนแผนการจัดประสนการณ์

3. นางทิพวรรณ กันธा ครุชำนาญการพิเศษ สาขาวิชานวัตกรรม โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาการศึกษาปฐมวัย

4. นางวนัชญ์ ใหม่คำมิ ครุชำนาญการพิเศษ สาขาวิชาภาษาไทย โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาไทยกับเด็กปฐมวัย

5. นางจุฬารัตน์ ศรีสารคาม ค.ม. หลักสูตรและการสอน ครุชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านม่อนน้อยหนองจ้าววังวิทย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

โดยผู้วิจัยได้นำแผนการจัดประสนการณ์โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นเสนอต่อกองคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์ แล้วนำกลับมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ สร้างแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมินความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหา = 0.88 (ภาคผนวก จ) แล้วนำแผนการจัดประสนการณ์การ โดยใช้เกณฑ์การพูด

เพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย มาปรับปรุง “ไปใช้จัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียน อนุบาลชั้นปีที่ 1 โรงเรียนคริสต์สูมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ต่อไป

2. การสร้างแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

2.2 ศึกษาเอกสารการสร้างแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย

2.3 สร้างแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร และพฤติกรรมที่ต้องการวัดและ

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามเกณฑ์ (Rubric Score) เสนอคณะกรรมการควบคุม

วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ

2.4 นำแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร และเกณฑ์การให้คะแนนแบบ

(Rubric Score) ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม หน้า 63)

ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียน ที่คาดหวังและเนื้อหา

2.5 ปรับปรุงแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร และเกณฑ์การให้คะแนน

(Rubric Score) แล้วจัดพิมพ์ แต่ละข้อตามความคิดเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดพิมพ์

แบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นฉบับสมบูรณ์ นำแบบประเมินทักษะการพูดเพื่อการ

สื่อสารที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับเด็กปฐมวัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่ม

ตัวอย่างที่โรงเรียนคริสต์สูมวิทยามิตรภาพที่ 209 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มหาสารคาม เขต 3 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน 2 คน โดยวิธีหาค่าดัชนี

ความเห็นพ้องกันของผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) (ไฟสาล วรคำ. 2552: 283)

ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น RAI = 0.92 (ภาคว ก จ)

2.6 นำแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารที่ผ่านการทดลองหาค่าความเชื่อมั่นแล้ว

จัดพิมพ์เป็นด้นฉบับเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน

โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสาร

แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งจะใช้วัดหลังจากที่กระบวนการเรียนรู้สิ้นสุดลง เพื่อประเมินผลว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณ มีขั้นตอนดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษารูปแบบการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบ 3 ระดับ คะแนนเฉลี่ย

2.46-3 .00 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

1.68-2.45 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.00-1.67 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของภาษา แล้วนำข้อมูลร่องไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไปเพื่อเก็บข้อมูล นักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 1/3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยมีขั้นตอนและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการ ได้แก่ การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การใช้เกมการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 10 แผ่น แผ่นละ 60 นาที ผู้วิจัยจัดแผนประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกการพูดเพื่อการสื่อสาร สัปดาห์ละ 3 วัน คือ ในวันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี วันละ 20 นาที เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลระหว่างเรียนคือแบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนักเรียน แบบสังเกตการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระหว่างเรียน และแบบประเมินการพูดท้ายแผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร ใช้ในการประเมินก่อนและหลังจากการดำเนินการหลังจากการเรียนรู้สิ้นสุดลง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกม โดยมีเกณฑ์การประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบ 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.48-3.00 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

1.68-2.47 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.00-1.67 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการประเมินพัฒนาการของนักเรียนในด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายตอบแบบสัมภาษณ์จากสถานการณ์ภาพเพื่อประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้เกณ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสาร ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสาร

3. เปรียบเทียบการพูดเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนกับหลังการจัดประสบการณ์

โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสาร

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้เกณฑ์การพูดเพื่อการสื่อสาร

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติขั้นพื้นฐาน

1.1 การหาค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{X})

$$\text{ใช้สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{ใช้สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{n \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนเฉลี่ย

N	แทน จำนวนคนทั้งหมด
$\sum fX$	แทน ผลรวมของคะแนนคุณด้วยความถี่
$\sum fX^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละค่ายกกำลังสองคูณ ด้วยความถี่

1.3 ค่าร้อยละ(Percentage) (บุญชุม ศรีสะอาด.2545 : 101)

$$\text{ใช้สูตร } P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่
 n แทน ความถี่ทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความตรงเจิงเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ คำนวณจากสูตร (ไฟศาล วรคำ. 2552 : 257)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ R เป็นระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

N เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หากามาเรื่อมั่นของแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยการหาดัชนี
ความเห็นพ้องกัน ระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index : RAI) ที่สังเกตหรือ
ประเมินหลายพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน โดยอาศัยเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring
rubrics) มีสูตรการคำนวณดังนี้(ไฟศาล วรคำ. 2552 : 283)

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K |R_{1k} - R_{2k}|}{K(I-1)}$$

เมื่อ RAI เป็นดัชนีความเห็นพ้องกันของผู้ประเมิน

R_{1k} เป็นคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 1

R_{2k} เป็นคะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 2

K เป็นจำนวนพฤติกรรมตัวบ่งชี้

I เป็นจำนวนคะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้(Scoring rubrics)

2.3 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ (E_1 / E_2) ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 โดยใช้สูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{n}{A}} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum f}{\frac{n}{B}} \times 100$$

เมื่อ $\sum X$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารระหว่างดำเนินการ

$\sum Y$ คือ คะแนนรวมของนักเรียนจากการแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการใช้เกม

N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A คือ คะแนนเต็มจากการสังเกตพฤติกรรมการพูดระหว่างดำเนินการ

B คือ คะแนนเต็มจากการแบบประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการใช้เกม

E_1 คือ ร้อยละของคะแนนรวมของนักเรียนในการสังเกตพฤติกรรมการพูดระหว่างดำเนินการ

E_2 คือ ร้อยละของคะแนนรวมในการทำแบบประเมินการพูดของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้เกม

2.4 ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้(Effective Index, E.I.) ที่คำนวณตามวิธีการของ Goodman,Fletchers และ Schneider(1980) โดยมีเกณฑ์มาตรฐาน ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป สูตรค่าดัชนีประสิทธิผล(E.I.)

$$= \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{\text{(จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลองกับคะแนนหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่า t-test (Dependent Samples) (บุญชุม ศรีสะภา. 2535 : 60-62)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบนัยสำคัญ

D แทนค่าผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

n แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY